

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 393/2020
13.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичних дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и незаконит лов у саизвршилаштву из члана 276. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миће Петровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини К. бр. 60/18 од 14.02.2020. године и Кв. бр. 53/20 од 06.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миће Петровића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини К. бр. 60/18 од 14.02.2020. године и Кв. бр. 53/20 од 06.03.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини К. бр. 60/18 од 14.02.2020. године обавезан је окривљени АА да Вишем суду у Јагодини на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 8.047,50 динара у року од 15 дана по правноснажности решења, под претњом принудног извршења, док је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Миће Петровића за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету К. бр. 60/18 одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Јагодини Кв. бр. 53/20 од 06.03.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Миће Петровића изјављена на решење Вишег суда у Јагодини К. бр. 60/18 од 14.02.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мића Петровић, „због повреде закона“, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати на поновну

одлуку или решења преиначи и усвоји захтев за накнаду трошкова по трошковнику који је достављен суду 13.01.2020. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размоторио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је суд у побијаним решењима неосновано одбио да браниоцу накнади трошкове кривичног поступка у односу на кривично дело незаконит лов у саизвршилаштву из члана 276. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), за које је оптужба одбијена због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је имао у виду да је у пресуди којом је одбијена оптужба за кривично дело из члана 276. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ суд је одредио да трошкови кривичног поступка у том делу падају на терет буџетских средстава суда, али је очигледно из стања у списима предмета и правних закључака у побијаним правноснажним решењима да трошкове поступка у том делу није могуће издвојити из укупних трошкова кривичног поступка.

Изнете наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за свој закључак је дао разлоге на страни 2 став 2, 3 и 4 који упућују на став првостепеног суда изнет на страни 2 став 5, 6 и 7 и страни 3 став 1, 2 и 3, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Из напред наведених разлога, налазећи да нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић